חציצה בדבר המקפיד לאחר

1. תלמוד בבלי מסכת נדה דף סז עמוד ב

ור' יוחנן אמר: אנו אין לנו אלא אחת. אמר ר' יצחק, דבר תורה: רובו המקפיד עליו - חוצץ, רובו ואינו מקפיד עליו - אינו חוצץ. וגזרו על רובו שאינו מקפיד - משום רובו המקפיד, וגזרו על מיעוטו המקפיד - משום רובו המקפיד. ולגזור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד! היא גופה גזרה, ואנן ניקום ונגזור גזרה לגזרה?

2. רש"י מסכת נדה דף סז עמוד ב

דבר תורה - הלכה למשה מסיני דאמר מר (סוכה דף ה:) שיעורין חציצין ומחיצין הלכה למשה מסיני.

3. שולחן ערוך יורה דעה הלכות נדה סימן קצח

סעיף א

(א') צריכה שתטבול <א> א) א'> כל גופה בפעם אחת; א] ב) לפיכך צריך שלא יהיה עליה שום דבר החוצץ. ג) ב'> (ב') ואפילו כל שהוא ב] <ב> ד) (ג') אם דרך בני אדם א (א) לפעמים להקפיד עליו חוצץ אפילו אם אינה מקפדת עליו עתה, ג] או אפילו אינה מקפדת עליו לעולם ב <ג> ה) כיון ג'> שדרך א'} רוב בני אדם להקפיד עליו חוצץ; <ד> ואם הוא חופה רוב הגוף, אפילו אין דרך בני אדם להקפיד בכך, חוצץ. הגה: (ב) ד] ו) ד'> ולכתחלה לא תטבול אפילו בדברים שאינם חוצצין, גזרה ה'> אטו דברים החוצצים (הגהות ש"ד).

סעיף כג

{ג} (מו') השירים סט'> והנזמים ע'> והטבעות והקטלאות מג) אם הם (יג) עא'> רפוים, אינם חוצצים; (יד) מד) עב'> ואם הם <כג> כד'} מהודקים, חוצצים. כח (טו) מה) וכן הדין באגד שעל המכה כט מו) כה'} וקשקשים שעל השבר.

4. ט"ז יורה דעה סימן קצח

(כג) מהודקים חוצצים. וא"ל הא מיעוט שאינו מקפיד הוא פירש הראב"ד לפי שמקפדת להסירו בשעת לישה והוה כההיא דחוטי צמר דסעיף ב':

5. פתחי תשובה יורה דעה סימן קצח

(א) לפעמים עי' בשו"ת זכרון יוסף חי"ד סי' יו"ד שכתב דמ"מ בעינן דוקא שמקפדת לעתים מזומנות כאותה שכתב הט"ז ס"ק כ"ג דטבעת מהודקת באצבע חוצץ משום דמסירתו בשעת לישה דהרי אם מיקלע לה עיסה ללוש כמה פעמים היום או מחר מסירתו אבל אם אינה מקפדת רק פ"א לזמן מרובה לא ומ"ש בש"ע אפילו אינה מקפדת עליו עתה כו' אין פירושו אלא שמקפדת עליו לבסוף לזמן רחוק אלא פירושו שאינה מקפדת עתה בשעת טבילה מ"מ מקפדת בימים שקודם ושלאחר הטבילה ע"ש ועמש"ל ס"ק י"ב בשמו: